

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH020011
NAZWA
OBSZARU Rudawy Janowickie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH020011	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Rudawy Janowickie

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 września 2023 r. w spr. soo Rudawy Janowickie (PLH020011)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
15.9806

Szerokość geograficzna
50.8231

2.2. Powierzchnia [ha]:
6635.04

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL51	Dolnośląskie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3260			15.4		M	A	C	B	C
6130			1.22		G	A	B	C	B
6230			37.53		G	B	C	A	B
6430			0.2		M	B	C	C	C
6510			1107.9		M	A	C	A	A
6520			319.3		M	B	C	B	C
7230			0.2		M	B	C	C	C
8220			0.04		G	B	C	B	B
8230			0.16		G	B	C	C	C
9110			132.7		M	B	C	B	C
9130			112.6		M	B	C	B	C
9180			5.96		G	B	C	B	B
91E0			72.02		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są

dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1308	Barbastella barbastellus			w	5	25	i		G	C	B	B	C
F	1163	Cottus gobio			p	500	1500	i		M	C	A	C	B
M	1355	Lutra lutra			p	5	10	i		M	C	B	C	C
I	1060	Lycaena dispar			p					M	C	B	C	C
M	1323	Myotis bechsteinii			w	5	20	i		M	C	B	C	C
M	1324	Myotis myotis			w	4	20	i		G	C	B	C	C
I	6179	Phengaris nausithous			p				P	M	C	B	C	C
I	6177	Phengaris teleius			p					M	C	B	C	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w	1	1	i		G	C	B	B	C
A	1166	Triturus cristatus			p				P	M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	20.41

N19	20.24
N23	1.25
N16	4.96
N17	24.77
N12	28.37
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar położony jest na pograniczu Rudaw Janowickich i Kotliny Kamiennogórskiej. Znaczną część obszaru zajmują łąki i pastwiska oraz lasy z dużym udziałem lasów gospodarczych, lecz z zachowanymi niewielkimi fragmentami zbiorowisk naturalnych. Dzięki prowadzeniu na tym terenie od wielu lat ekstensywnej gospodarki pastwiskowej, w mniejszej mierze rolnej, utrzymały się unikalne dla Sudetów cechy szaty roślinnej i krajobrazu kulturowego.

Obszar ma znaczenie przede wszystkim dla zachowania łąk wilgotnych i świeżych, które należą do najlepiej rozwiniętych i zajmują największe powierzchnie w Sudetach. W obszarze stwierdzono także występowanie dużej populacji głowacza białopłetwego *Cottus gobio*. Ponadto na uwagę zasługują liczne sztolnie, w których zimują nietoperze wielu gatunków, w tym m. in. podkowca małego *Rhinolophus hipposideros*, nocka dużego *Myotis myotis* i mopka *Barbastella barbastellus*. Z uwagi na obecność gleb zasobnych w metale ciężkie, na niewielkich powierzchniach występują także cenne murawy galmanowe (jedno z 3 znanych dotąd stanowisk w Polsce). Zidentyfikowano również wartościowe obiekty przyrody nieożywionej, m.in. stare wyrobiska rud metali.

W obszarze występuje łącznie 15 siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej oraz 11 gatunków zwierząt z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

4.2. Jakość i znaczenie

SIEDLISKA PRZYRODNICZE

3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculon fluitantis*

Siedlisko to w granicach obszaru Natura 2000 Rudawy Janowickie występuje praktycznie na całym odcinku Bobru znajdującym się w granicach obszaru. Budowane jest przede wszystkim przez skupienia rzęśli i włosienicznika rzecznoego.

Ocena ogólna: C - znacząca, w tym:

Reprezentatywność: A – doskonała - siedlisko typowo wykształcone z charakterystycznymi gatunkami.

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowej powierzchni siedliska). Bóbr ma charakter rzeki włosienicznikowej praktycznie na całej swojej długości, ale siedlisko przyrodnicze występuje w całym kraju.

Stan zachowania: ocena B – dobry; w 2012 r., po przejściu fali wezbraniowej, znaczna część stanowisk uległa mechanicznemu zniszczeniu, jednak gatunki tworzące siedlisko posiadają duże zdolności regeneracyjne i ich skupiska stosunkowo szybko odtwarzają się po takich zjawiskach.

Stopień zachowania struktury: II – dobrze zachowana;

stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy;

Możliwość odtworzenia – nie oceniano.

6130 Murawy galmanowe *Violetalia calaminariae*

Murawy galmanowe, pomimo znikomej powierzchni, stanowią jeden z najważniejszych przedmiotów ochrony w obszarze. Na podstawie badań wykonanych w 2012 roku przez K. Świerkosza i K. Reczyńską stwierdzono, że zbiorowiska muraw galmanowych w Rudawach Janowickich charakteryzują się składem florystycznym, w którym dominują mietlica pospolita *Agrostis capillaris*, lepnica pospolita *Silene vulgaris*, przytulia biała *Galium album*, biedrzynek mniejszy *Pimpinella saxifraga*, szczaw zwyczajny *Rumex acetosa*, goździk kropkowany *Dianthus deltoides*, macierzanka zwyczajna *Thymus pulegioides*, zęboróg purpurowy *Ceratodon purpureus*, Cladonia alcornis oraz kostrzewa owcza *Festuca ovina*. Płaty wykazują także zróżnicowanie w zależności od trofizmu podłoża – w części płatów pojawiają się gatunki łąkowe z klasy Molinio-Arrhenatheretea, w części płatów natomiast oprócz typowego składu stwierdzono gatunki z klasy Koelerio-Corynephoretea. Występowanie mietlicy pospolitej, kostrzewy czerwonej i lepnicy pospolitej czyni murawy dobrze widocznymi nawet ze znacznych odległości i zdecydowanie wyróżnia je na tle innych

otaczających je zbiorowisk łąkowych lub antropogenicznych. W trakcie badań nie odnaleziono w murawach gatunku charakterystycznego *Armeria maritima* spp. *halleri* (zawciąg pospolity podgatunek Hallera). W trakcie badań terenowych w 2021 r. potwierdzono występowanie siedliska na 4 stanowiskach (14 płatów). Murawy galmanowe występujące na starych hałdach pozostałych po wydobywaniu rud polimetalicznych w okolicy Miedzianki i Ciechanowic stanowią jeden z najważniejszych przedmiotów ochrony w obszarze, i to pomimo znikomej powierzchni (łącznie zachowane fragmenty muraw zajmują zaledwie 1,22 ha na 14 płatach). Rudawy Janowickie obok Wyżyny Olkuskiej i hałd arsenowych koło Złotego Stoku są obecnie jednym z trzech znanych stanowisk siedliska w kraju i zachowanie tych stanowisk jest kluczowe dla zachowania siedliska w jego pełnej zmienności ekologicznej i geograficznej w Polsce (siedlisko na wymienionych stanowiskach wykształca się w bardzo odmiennych ekologicznie i florystycznie formach). Ocena ogólna: B - dobra, w tym:

Reprezentatywność: A – doskonała;

Powierzchnia względna: B – powyżej 2% powierzchni krajowej;

Stan zachowania: ocena C – średni lub zdegradowany, większość płatów podlega intensywnej antropopresji.

Część hałd została zniszczona przez pobór kruszywa lub uległa zaawansowanej sukcesji.

Stopień zachowania struktury: III – częściowo zdegradowana;

Stopień zachowania funkcji: III – średnie lub niekorzystne perspektywy;

Możliwość odtworzenia: III – trudne lub niemożliwe ze względu na zniszczenie powierzchni siedliska na skutek antropopresji, zaawansowaną sukcesję oraz niewielkie powierzchnie płatów.

6230 Bogate florystycznie górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion - płaty bogate florystycznie)

Siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez dwa zespoły: *Campanulo rotundifoliae-Dianthetum deltoidis* oraz *Festuco capillatae-Nardetum strictae*. Zinwentaryzowane płaty występują głównie w południowej części obszaru, gdzie porastają zbocza o południowo-zachodniej wystawie.

Ocena ogólna: B – dobra, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C - $2\% \geq p \geq 0\%$; siedlisko zostało stwierdzone na łącznej powierzchni 37,53 ha, jednak siedlisko w kraju jest dość rozpowszechnione.

Stan zachowania: A – doskonały, w tym:

Stopień zachowania struktury: I - doskonały;

Stopień zachowania funkcji i możliwość odtworzenia – nie oceniano.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Siedlisko występuje głównie wzdłuż rzeki Bóbr i potoku Janówka, często w mozaice z łąkami. Jego powierzchnia jest zmienna, lokalnie obserwuje się intensywne wkraczanie roślin inwazyjnych. W dolinie Bobru siedlisko reprezentowane jest przede wszystkim przez zespół pokrzywy i kieliszka zaroślowego, w którego skład wchodzi niewielka liczba gatunków (dominuje pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, której towarzyszą kieliszek zaroślowy *Calystegia sepium*, przytulia czepna *Galium aparine*, rzadziej oset kędzierzawy *Carduus crispus* i psianka słodkogorz *Solanum dulcamara*).

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C – poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju; siedlisko na ogół występuje w postaci wąskich pasów (najczęściej do 2 m, rzadziej do 4 m szerokości) pomiędzy korytem rzeki a zbiorowiskami łąkowymi czy zaroślami.

Stan zachowania: C – średni, z uwagi na liczną obecność roślin inwazyjnych oraz niewielką liczbę gatunków charakterystycznych.

Stopień zachowania struktury: III – średni;

Stopień zachowania funkcji: III – średnie perspektywy z uwagi na rozpowszechnienie roślin inwazyjnych.

Możliwość odtworzenia: III – trudne.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Łąki świeże zajmują największą powierzchnię ze wszystkich przedmiotów ochrony w granicach obszaru Natura 2000 Rudawy Janowickie PLH020011 i są jednym z najważniejszych przedmiotów ochrony w obszarze. Stwierdzone zostały w postaci 295 płatów o łącznej powierzchni ponad 1100 ha. Występuje w kompleksie z pastwiskami, w niewielkim stopniu z polami uprawnymi lub murawami bliźniczkowymi. Siedlisko w obrębie obszaru rozmieszczone jest dość równomiernie, bardzo często tworzy płaty o dużej powierzchni.

Ocena ogólna: A – doskonała, w tym:

Reprezentatywność: A – doskonała;

Powierzchnia względna: C – poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju; siedlisko zajmuje w kraju znaczne powierzchnie, jednak jest ono w kraju powszechne.

Stan zachowania: A – doskonały, w tym:

Stopień zachowania struktury: I - doskonały;

Stopień zachowania funkcji i możliwość odtworzenia – nie oceniano.

6520 Górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie (Polygono-Trisetion)

Łąki konietlicowe są jednym z najważniejszych przedmiotów ochrony w ostoi, często występują w mozaice z łąkami świeżymi. Zajmuje mniejszą powierzchnię niż łąki świeże (6510), ale ich udział w pokryciu obszaru jest istotny. Stwierdzone zostały w postaci 50 płatów o łącznej powierzchni ok. 319 ha. Tworzą na ogół płaty średniej wielkości. Na ogół od poniżej ok. 600 m n.p.m., przechodzą stopniowo w łąki świeże.

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C – poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju; siedlisko zajmuje w kraju znaczne powierzchnie, jednak jest ono w kraju powszechne.

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania struktury: II – elementy dobrze zachowane;

Stopień zachowania funkcji i możliwość odtworzenia – nie oceniano.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Płaty siedliska w Rudawach Janowickich charakteryzują się dużym bogactwem gatunkowym, ale zajmują niewielkie (zmniejszające się) powierzchnie, ograniczone do źródłiskowych, rozszerzonych fragmentów dolin. Siedlisko bardzo rzadkie w obszarze. Wykształca się ono na niezbyt stromych zboczach o spadku 10-15 stopni, w miejscach, gdzie występuje wypływ wód niezbędny do stałego uwodnienia siedliska.

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C - poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju;

Stan zachowania: C – średni

Stopień zachowania struktury: III – średni;

Stopień zachowania funkcji: III – średnie perspektywy;

Możliwość odtworzenia: III – trudne lub niemożliwe z uwagi na wymagania siedliskowe oraz aktualną niewielką powierzchnię.

8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii*

Siedlisko występuje w południowej Polsce w górach i na pogórzu. Związane jest z urwistymi i stromymi skałami krzemianowymi i obojętnymi, z dominacją paproci rodzaju *zanokcica*, *paprotnica*, *paprotka* lub *włosocień*. Siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez podtyp 8220-3 *Mszysto-paprociowe zbiorowiska zacienionych skał kwaśnych i obojętnych*. Obszar ma istotne znaczenie dla zachowania siedliska, gdyż reprezentowane jest przez zbiorowiska roślinne o ograniczonym zasięgu występowania

Ocena ogólna: B – dobra, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C - poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania struktury: II – dobrze zachowane

Stopień zachowania funkcji : II – dobrze zachowane.

8230 Pionierskie murawy na skałach krzemianowych (*Arabidopsidion thalianae*)

Do siedliska 8230 zaliczamy pionierskie murawy na skałach krzemianowych z udziałem wyspecjalizowanych gatunków kserofitycznych traw i bylin, dużym udziałem sukulentów z rodzajów *rojniak* (*Jovibarba* sp.) oraz *rozchodnik* (*Sedum* sp.) i udziałem roślin jednorocznych (terofitów). Siedlisko występuje w specyficznych warunkach mikroklimatu, w miejscach skrajnie suchych, szybko nagrzewających się i szybko obsychających. Siedlisko skrajnie rzadkie w skali kraju, wymagające specyficznych warunków do rozwoju (kwaśne, nagie skały). W granicach obszaru Natura 2000 Rudawy Janowickie, w wyniku błędnej klasyfikacji, stanowiska 8230 wcześniej wykazywane były jako stanowiska siedliska 6110 (na podstawie Świerkosz K., Szczęśniak E., Reczyńska K. 2010. 6110* Skały wapienne i neutrofilne z roślinnością pionierską *Alyso-Sedion*. Biblioteka Monitoringu Środowiska). Siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez zespół *Polytricho*

piliferi-Scleranthetum perennis.

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C – poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju;

Stan zachowania: C – średni, w tym:

Stopień zachowania struktury: III – średni;

Stopień zachowania funkcji: III – średnie perspektywy;

Możliwość odtworzenia: III – trudne lub niemożliwe.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagetum)

Drzewostan kwaśnej buczyny górskiej zdominowany jest przez buka *Fagus sylvatica*. Struktura drzewostanu jest na ogół silnie zwarta, warstwa krzewów jest słabo rozwinięta lub w ogóle jej brak. Siedlisko występuje na glebach ubogich. Siedlisko leśne wykazywane w obszarze w postaci 37 płatów, zajmuje największą powierzchnię spośród siedlisk leśnych w obszarze (blisko 133 ha). Większość płatów jest silnie przekształcona przez gospodarkę leśną. Obok siebie mozaikowo występują różne formy buczyn acydofilnych i żyznych. Często są także fragmenty zagospodarowane rębniami klasy II lub rębniami złożonymi (znaczna część drzewostanów jest obecnie odnawiana).

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C - poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju; siedlisko przyrodnicze występuje w całym zasięgu buka, czyli w zachodniej i południowej części kraju, w regionie kontynentalnym i alpejskim.

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania struktury: II – dobrze zachowana;

Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy;

Możliwość odtworzenia – II – możliwe przy średnim nakładzie środków.

9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae Fagenion, Galio odorati-Fagenion)

Siedlisko obejmuje drzewostany na żyznym podłożu, mieszane, z przewagą buka, z dominacją gatunków liściastych w runie. W obszarze stwierdzono 19 płatów tego siedliska o łącznej powierzchni ponad 112 ha. Siedlisko w obszarze podlega umiarkowanym zabiegom gospodarczym, co skutkuje uproszczeniem jego struktury pionowej i przestrzennej. Efektem zabiegów bywa także nadmierne prześwietlenie runa i wkraczanie gatunków synantropijnych, w tym inwazyjnych (np. *Impatiens parviflora*).

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C - poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania struktury: II – dobrze zachowana;

Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy;

Możliwość odtworzenia – II – możliwe przy średnim nakładzie środków.

*9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio platyphyllos-Acerion pseudoplatani*)

Wielogatunkowe, żyzne lasy jaworowe, jaworowo-bukowe i klonowo-lipowe rozwijające się na stromych stokach i zboczach skalnych, z reguły przy nachyleniu 30–50°, na glebach silnie szkieletowych, często z występującym na powierzchni rumoszem, głazami i blokami skalnymi oraz silnie zaznaczającymi się, aktywnymi procesami erozyjnymi. W drzewostanie dominują jawor, klon zwyczajny lub lipa szerokolistna. W występowaniu ograniczone są do obszarów górskich i podgórskich Polski południowej. W granicach obszaru występuje na niewielkiej powierzchni, łącznie około 6 ha.

Ocena ogólna: B – dobra, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C - poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania struktury: II – dobrze zachowana;

Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy;

Możliwość odtworzenia – II – możliwe przy średnim nakładzie środków.

*91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion*)

glutinoso- incanae, olsy źródłiskowe)

Płaty siedliska w obszarze reprezentowane są głównie przez zespół Carici remotae-Fraxinetum, rozwijający się głównie w obszarach źródłiskowych, w miejscu wysięku wód, często na terenach zabagnionych. Ponadto stwierdzono obcnosć płatów roślinności zakwalifikowanych do zespołów: Picaeo abietis-Alnetum glutinosae, Stellario nemorum-Alnetum glutinosae oraz Alnetum incanae.

Ocena ogólna: B – dobra, w tym:

Reprezentatywność: B – dobra;

Powierzchnia względna: C – poniżej 2% powierzchni siedliska w kraju;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania struktury: II – dobrze zachowana;

Stopień zachowania funkcji: II – dobre perspektywy;

Możliwość odtworzenia – II – możliwe przy średnim nakładzie środków.

Gatunki zwierząt

1303 Podkowiec mały *Rhinolophus hipposideros*

Podkowiec mały *Rhinolophus hipposideros* to jeden z dwóch reprezentantów podkowcowatych spotykanych w Polsce i jedyny przedstawiciel tej rodziny stale występujący w Polsce. Należy do najmniejszych krajowych nietoperzy, a zarazem jest najmniejszym europejskim podkowcem. W obszarze gatunek został stwierdzony na jednym stanowisku w Sztolni nad Potokiem w Miedziance. Stanowisko to jest najbardziej wysuniętym na północ stanowiskiem tego gatunku w Polsce.

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane, sztolnia jest w dobrym stanie, wejście do niej w naturalny sposób zabezpieczone jest przed penetracją przez ludzi (wejście zalane wodą) w okresie zimowym; mikroklimat sztolni charakteryzuje się dużą wilgotnością i stosunkowo wysoką temperaturą.

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: B – populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgi gatunku (najbardziej wysunięte na północ stanowisko gatunku w Polsce)

1308 Mopek *Barbastella barbastellus*

Mopek zasiedla teren całej Polski. Jest to gatunek przede wszystkim leśny. Na schronienia letnie wybiera na ogół szczeliny za drewnianymi okiennicami, szczeliny na strychach, obiektach mostowych i wiaduktach, dziuple, szczeliny drzew, skrzynki dla nietoperzy. Zimuje w podziemiach (korytarze dawnych fortów, schrony militarne, jaskinie), w miejscach raczej chłodnych (0-5°C), o niskiej wilgotności i przewiewnych. W obszarze gatunek został stwierdzony na 5 stanowiskach: w Sztolni Helena I oraz w Sztolni w Antonówce oraz na 3 stanowiskach w Sztolniach w Kolorowych Jeziorkach w okolicy wsi Wieściszowice;

Ocena ogólna: C - znacząca, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane; zimowiska znajdują się w różnym stanie, jednak panujące w nich warunki są korzystane dla zimujących nietoperzy.

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania

1323 Nocek *Bechsteina Myotis bechsteinii*

W Polsce gatunek ma swoją północną granicę zasięgu i występuje w centralnej i południowej części kraju. Gatunek nie jest wrażliwy na obecność człowieka na żerowiskach, natomiast jest wrażliwy na jego obecność na zimowiskach. Został stwierdzony na 3 stanowiskach w obszarze: Sztolnia nad Potokiem w Miedziance, Sztolnia Helena I, Sztolnie w Kolorowych Jeziorkach w okolicy wsi Wieściszowice.

Ocena ogólna: C - znacząca, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane, zimowiska znajdują się w różnym stanie, jednak panujące w nich warunki są korzystane dla zimujących nietoperzy.

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania

1324 Nocek duży *Myotis myotis*

Największy gatunek nietoperza w krajowej faunie. Kolonie rozrodcze najczęściej zlokalizowane są na dużych strychach, sporadycznie w jaskiniach lub innych dużych podziemnych przestrzeniach. Kryjówki zimowe to najczęściej duże obiekty (jaskinie, sztolnie, forty, duże piwnice), rzadziej małe (studnie, małe piwnice).

Gatunek stwierdzony na 4 stanowiskach w obszarze: Sztolnia nad Potokiem w Miedziance, Sztolnia Helena I, Sztolnie w Kolorowych Jeziorkach w okolicy wsi Wieściszowice

Ocena ogólna: B – dobra, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane; zimowiska znajdują się w różnym stanie, jednak panujące w nich warunki są korzystane dla zimujących nietoperzy

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania

1355 Wydra *Lutra lutra*

W Polsce gatunek jest dość liczny. W obszarze wykazywana jest na 11 stanowiskach, m. in. nad takimi ciekami jak: Bóbr, Janówka, Orla, Mienica, Bystrek. Liczebność gatunku w obszarze szacowana jest na 5-10 osobników.

Ocena ogólna: C - znacząca, w tym:

Ocena populacji: C – gatunek stwierdzony na 11 stanowiskach w Obszarze, ale z uwagi na wysoką liczebność populacji krajowej, populacja w Obszarze stanowi ona mniej niż 2% populacji w kraju.

Stan zachowania: B - dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: II – elementy dobrze zachowane; obecne cechy siedliska umożliwiające utrzymanie stabilnej populacji.

Możliwość odtworzenia – nie oceniano.

Izolacja: ocena C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus* (*Triturus cristatus cristatus*)

Ocena populacji: D – populacja nieistotna.

Traszka nie jest przedmiotem ochrony w obszarze, w trakcie prac nad planem zadań ochronnych nie uzyskano nowych danych, na podstawie których możliwa byłaby zmiana statusu tego gatunku.

Traszka zasiedla niewielkie zbiorniki z wodą stojącą, szczególnie ważne dla gatunku są wilgotne lasy liściaste i torfowiska. Gatunek spotykany często także na stanowiskach antropogenicznych, np. w zbiornikach po zwirowniach, wyrobiskach, zbiornikach przeciwpożarowych, itp.

1163 Głowacz białopłetwy *Cottus gobio*

Głowacz białopłetwy zasiedla głównie środkowy bieg podgórskich rzek, spotykany również w nizinnych i morenowych strumieniach o większym spadku, z dobrze natlenioną wodą, o żwirowato-kamienistym podłożu, rzadziej o piaszczystym dnie. Na terenie Polski zasiedla większość sudeckich i karpaccich dopływów Odry, Wisły, Łaby i Dunaju. Obszar jest istotny dla zachowania gatunku. Liczna populacja występuje w Bobrze i w jego dopływach.

Ocena ogólna: B – dobra, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: A - doskonały

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: I – elementy doskonale zachowane

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

6177 Modraszek telejus *Phengaris teleius*

Gatunek obserwowany na 13 stanowiskach w Obszarze. Motyl związany jest z siedliskami łąkowymi stanowiącymi przedmiot ochrony obszaru - jego stanowiska pokrywają się miejscami z płacami łąk świeżych (6510) oraz konietlicowych (6520).

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: I – elementy doskonale zachowane

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

6179 Modraszek nausitous Phengaris nausithous

Gatunek obserwowany na 7 stanowiskach w obszarze. Motyl związany jest z siedliskami łąkowymi stanowiącymi przedmiot ochrony obszaru - jego stanowiska pokrywają się miejscami z płatami łąk świeżych (6510) oraz konietlicowych (6520).

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: I – elementy doskonale zachowane

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1060 Czerwończyk nieparek Lycaena dispar

Gatunek obserwowany na 6 stanowiskach w obszarze. Motyl związany jest z siedliskami łąkowymi stanowiącymi przedmiot ochrony obszaru.

Ocena ogólna: C – znacząca, w tym:

Ocena populacji: C – poniżej 2% populacji krajowej;

Stan zachowania: B – dobry, w tym:

Stopień zachowania cech siedliska gatunku: I – elementy doskonale zachowane

Możliwość odtworzenia – nie oceniano

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
A	A04.03		i
M	G05.01		i
H	A03.01		i
M	J03.02		i
H	H01		b
M	J01.01		i
M	G05.06		i
M	J02.03		i
H	E01		i
M	B02.04		i
H	A03.03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	J02.05		b
H	K02.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Rudawy Janowickie PLH020011 w województwie dolnośląskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Wrocław 2013. Świerkosz K., Szczęśniak E., Reczyńska K. 2010. 6110* Skąły wapienne i neutrofilne z roślinnością pionierską Alysso-Sedion. Biblioteka Monitoringu Środowiska. K. Świerkosz, K. Reczyńska. 2012. Opracowanie metodyki monitoringu oraz ocena występowania i stanu siedliska murawy galmanowe 6130 w obszarze PLH020011 Rudawy Janowickie oraz innych siedlisk gleb zasobnych w metale ciężkie w Sudetach. Reczyńska K., Świerkosz K. Pionierskie murawy na skałach krzemianowych (Arabidopsidion thalianae). Biblioteka Monitoringu Środowiska. Zając T. Via Naturae Agata Brzezińska. Wrocław 2012. Rozmieszczenie i liczebność populacji bobra europejskiego i wydry na terenie województwa dolnośląskiego.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	92.29				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Rudawski Park Krajobrazowy	*	92.29

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
--------------	---

Adres:	Polska aleja Jana Matejki 6 50-333 Wrocław
Adres e-mail:	sekretariat.wroclaw@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 23 września 2016r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Rudawy Janowickie PLH020011 Link: https://edzienniki.duw.pl/legalact/2016/4337/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:	PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH020011
----------------	-----------------------------

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒	Tak	☐	Nie
-------------------------------------	-----	--------------------------	-----

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--